

HÖK | DJKB | SZOLGI | SZENES | PB

A show folytatódik: Cigánysors-szimulátor

2015.06.12., péntek - *Bogdán Erik*

Ajánlom < 12

■ Kultursokk ■ színház

A show folytatódik RELOADED! előadást a Cigánylabirintus című könyv inspirálta, és a Karaván társulat keltette életre a Bóbita Bábszínház színpadán a Nemzetiségi Színházak Találkozásának keretein belül.

A történet a tizenyolc éves, gyermekotthonban nevelkedett Dávid Gyula, barátainak csak Gyszi, kalandjait mutatja be, ahogy Budapesten próbálja megalkotni saját életét, viszont van egy nehezítő faktor is: Gyszi cigánynak született. A *Cigánylabirintus*t a nyolcvanas évek lapozós kalandkönyvei inspirálták, ahol az olvasó rossz döntése vagy egy szerencsétlen kockadobása a kaland végét jelenthette. A darab megőrizte ezt az interaktivitását, mint egy groteszk valóságshow az Életről. Az előadást élő zene, háttérvetítések és szájdob-hangeffektek kísérték, amelyek hozzájárultak a játék közvetlenségéhez.

A közönség többször is befolyásolhatta a színpadon történő események kimenetelét piros és zöld kártyák segítségével, amelyeket az üléseken találhattak meg. Viszont ezek a döntések sokszor ugyanahhoz a végeredményhez vezettek, a szavazás inkább szólt a néző belső karakterének, mint Gyszinak. Elvégre ez a darab szólhatott épp úgy rólunk is, mint bárki másról, ha cigányok vagyunk, ha nem.

És ezzel el is értünk a központi motívumhoz, a rasszizmushoz és a diszkriminációhoz. Gyszi „bemutató videójában” megkérdezték tőle, hogy hogyan reagál majd arra, ha felhozzák ellene, hogy cigány, mire a válasza az volt, hogy: „egyik fülemen be, a másikon ki”. Utolsó nagy mondata pedig ez volt: „Enyém a világ!” A darab azt mutatja meg, hogy hogyan facsarja ki a valóság az összes naivitást és lelkesedést fiatal hősükből – és belőlünk. Az első perctől, már a lakáskeresésnél találkozik olyan tulajokkal, akik származása miatt nem adják ki neki a lakást, majd az alulképzettebb, fehér srácot veszik fel a keresett munkára helyette. Ezért pesti rokonainál kellett laknia, ahol nagybátyja évek óta munkanélküli és alkoholist. Később rossz társaságba keveredik, majd börtönbe, ahonnan a közönség deus ex machinája menti ki.

Szóval látjuk az érme minden oldalát, viszont a darab nem képes megtartani egy folyamatos tónust, hangvételt: ugrálunk a szívbemarkolóan valóságos és fájdalmas jelenetek és a felnagyított, groteszk náci-vak bácsik között. Persze nem minden fehér embert rasszistaként mutatnak be, van, aki csak a felülről érkező utasításokat követi és van, akit nem érdekel, hogy milyen a bőrszíne, mint a való világban. Azonban a darab nem tudja eldönteni, hogy fekete-fehér legyen vagy hagyjon több szürke árnyalatot.

Az előadást elsősorban tizennégy év feletti középiskolásoknak szökták bemutatni, mint érzékenyítő programot, valamint a fiatal cigány gyerekeknek, hogy a színpadon láthassák mindennapi problémáikat, és hogy nincsenek egyedül. A jeleneteket kivetített „bábjátékok” vezették át, amelyekben a bábok tojások voltak. Ezt a döntést, és így lényegében az egész darab tanulságát Nyári Oszkár, a színdarab írója így magyarázta: „Távolról mind olyanok vagyunk, mint két tojás, csak ha közelebb megyünk, tűnnek fel az apróbb különbségek, a pöttyök, a repedések, a színkülönbségek. Amint bekapcsolnak a reflektorok és elfoglaljuk helyünket a színpadon, ezt a ráközelített valóságot mutatjuk meg és dolgozzuk fel, együtt”.

KERESÉS

Programok

Köztünk Szólva

Kaptár

Kultursokk

Agyreszelék

pécsibölcsész
2988 kedvelés

Tetszik az oldal

Megosztás

Az ismerőseid közül te lehetsz az első, akinek ez tetszik.

